

ŞEYTANÎ VAHİY VE ŞEYTAN'IN ELÇİLERİ

Vahyeden sadece Allah değildir. Şeytan da aldanmaya müsait ve nefsinin isteklerine köle olan kimselere ilhamlarda bulunur, insanlar arasında şirkin ve fesadın yayılması için talimatlar verir, yönlendirmeler yapar.

Allah, tarih boyunca insanlığı çeşitli sapmalara karşı uyarmış, kitaplar ve nebîler göndererek rızasına götüren yolu kullarına göstermiştir. Yüce Allah insanları emir ve yasaklarıyla yönlendirir, dünya hayatımızdaki sınırları ve serbest alanları belirler. Allah'ın seçtiği herhangi bir kuluna bu talimatları indirmesine "Allah'ın vahyi" denilir. Allah'ın vahyettiği kimseye de Nebî ve Resul denilir. Nebî-Resuller Allah'tan aldıkları vahiyleri insanlara bildirerek Allah'ın elçiliğini yaparlar.

Allah'ın vahyine değil de şeytanî öğretilere kulak verenlere Allah'ın dostu denmez, "şeytanın evliyası" denilir.

Aziz dinimiz İslâm'a göre son Nebî Muhammed (as)'ın vefatıyla vahiy kapısı kapanmış dolayısıyla "Nübüvvet" kurumu da sona ermiştir (Ahzap 33/40). Yüce Allah kıyamete kadar baki olacak kitabında insanlığa son kez hitap etmiş, son sözlerini söylemiştir ve vahyetmeyi bitirmiştir. Son ve en mükemmel din olan İslâm'dan başka bir din Allah katında kabul edilmeyecektir (Maide, 3, Al-i İmran, 19, 85).

Her ne kadar Muhammed (as) son Nebi olsa da, o yokken de İslâm vardı. Allah'ın görevlendirdiği tüm elçiler aslında aynı kaynaktan gelen aynı dini yaymışlardır. Farklı dinler ve öğretiler getirmemişlerdir. Bu noktada İsa (as), Musa (as) ve Muhammed (as) tıpkı kendilerinden önceki elçiler gibi "Müslüman"dırlar. Allah, hiçbir

zaman İslâm'ın haricinde farklı ismi taşıyan başka bir din indirmemiştir. Kur'ân, Tevrat ve İncil aynı ağacın meyveleridir, ayrı dinlerin değil aynı dinin kitaplarıdır.

Ancak vahyeden sadece Allah değildir. Şeytan da aldanmaya müsait ve nefsinin isteklerine köle olan kimselere ilhamlarda bulunur, insanlar arasında şirkin ve fesadın yayılması için talimatlar verir, yönlendirmeler yapar. İşte buna "Şeytanın vahyi" denilir. Bu makalemize şeytanın vahyettiği kitapların özelliklerine değinip onlarla mücadelede Diyanet İşleri kurumunun rolünü tartışacağız.

Şeytanın Dostlarına Vahyetmesi

Şeytan vahyinin özellikleri, Allah'ın vahyinin özelliklerinin tam tersidir. Onun vahyi belli bir zaman diliminde bitmez. Herkese her an vahiy gönderir, onun aldatmacası kıyamete kadar sürecektir. Onun elçilerinin sayısı da yoktur. Umut değil umutsuzluk telkin eder. Allah'ın vahyi insanları karanlıklardan aydınlıklara çıkarır, şeytan vahyi ise insanı cehennemin derinliklerine, karanlıklara çeker. Bu noktada bir de "Allah'ın elçileri"nden bahsettiğimiz gibi, "şeytanın elçileri"nden de bahsetmemiz gerekecektir.

Kur'ân, şeytanın kendi dostlarına vahyettiğini bildirir: **... Şeytanlar kendi evliyasına/dost ve destekçilerine sizinle mücadele etmeleri için elbette ki vahiy gönderirler...** (En'âm 6/121)

Dikkat edilirse ayette tekil olarak şeytandan değil, çoğul olarak "şeyatin" yani şeytanlardan bahsedilmektedir. Burada şeytanların bir örgüt gibi organize çalıştıklarına dikkat çekildiği gibi, şeytanın vahyettiği kimseyi dost edinip kendisi gibi şeytanlaştırdığına da vurgu yapılmaktadır. Allah'ın vahyine değil de şeytanî öğretilere kulak verenlere Allah'ın dostu denmez, "şeytanın evliyası" denilir. Bu tabir bizzat Kur'ân tarafından kullanılmaktadır.¹

Yine yüce Allah şöyle buyurmaktadır: İşte böyle, biz her nebîye insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. Bunlar aldatmak için birbirlerine lafın yaldızısını vahyelerler. Rabbin fırsat vermeseydi onu yapamazlardı. Bırak onları, düzdükleri iftiralarla başbaşa kalsınlar. (En'âm 6/112)

Bu ayeti kerimeden anladığımıza göre şeytanlar insan ve cin şeytanı olmak üzere ikiye ayrılırlar. Her nebînin davetine musallat olan bu şeytanların birbirlerine yaptıkları telkinlere Kur'ân "vahiy" demektedir. Şeytanlar hem birbirlerine hem de mü'minlere en yaldızlı ve etkileyici sözleri fısıldarlar. Böylelikle hakkı bâtil, bâtili da hak gösterirler. Şeytanların cin tayfasından olanlar yani görünmeyenler bizleri haramlara teşvik eder, kin, şehvet vs. duygularımızı tahrik ederek insanı canavarlaştırmaya çalışırlar. Bu tip şeytanlardan Allah'a sığınarak, nefsimize hâkim olarak ve her anımızı Kur'ân ile denetleyerek kurtulabiliriz.

Burada asıl üzerinde durmak istediğimiz nokta insan cinsinden olan şeytanların en cazibeli yalanlarla diğerlerini etkilemeye çalışmasıdır. Uydurma hadisleri, asılsız iftiraları, faydasız masalları insanları uyuşturmak için kullananlar, kendi yazdıklarını Allah'ın sözleri diye tanıtanlar ve dini ticarî sermaye sayan insan görünümü şeytanlar, şu an İslâm âleminde cirit atmaktadır.

İslâm âlemi hiçbir zaman günümüzde olduğu kadar huraferin, şirkin ve yalanın içine batmamıştı. Bunun en önemli sebebi "İnsan kılığındaki şeytanlar"dır. Din sahasında yalanın ve din ticaretinin iktidara gelmesinin bir diğer sebebi ise huraferi din diye pazarlayanların hoca zannedilmesidir. Bu kimselere Tv-Radyo programlarının açık olması, gazetelerde köşelerinin olması toplumu felakete sürüklemektedir.

Şeytan'a göre Allah'ın huzurundan kovulmasına neden olan insandır. Ona göre Hz. Âdem'e secde etme olayı

olmasaydı o kovulmayacaktı. Şeytan, insanın zarar görmesi ve kendisi gibi kovulması için her şeyi yapmaya kendini adanmıştır. Kur'ân şöyle der: (İblis?) dedi ki: "Şu benden üstün kıldığını gördün mü? Yemin ederim ki, eğer beni kıyamet gününe kadar ertelersen, pek azı hariç, onun zürriyetini kendi buyruğum altına alacağım." Allah buyurdu ki: "Haydi git! Onlardan kim sana uyarsa, şüphesiz ki, cezanız cehennemdir, hem de mü-kemmel bir ceza. Onlardan gücünün yettiğini yerinden oynat. Atlıların ve yayalarınla onların üzerine yaygarayı bas! Mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol! Ve onlara vaadlerde bulun." Fakat şeytan onlara aldatmadan başka bir şey vaad etmez. (İsrâ 17/62-64)

Şeytanın Vahyettikleri

Peki, şeytan neleri vahyeder? Allah'ın vahyi tanınmadan şeytanın vahyi bilinemez. Bir şeyden Allah razı olmadığı halde birileri bize bunu dayatıyor ve güzel gösteriyorsa burada şeytanî bir vahiy söz konusudur (Nûr 21/21). Şeytan bütün dostlarına Allah'a ortak koşmayı, ahlaksızlığı, Allah hakkında yalan söylemeyi ve Allah'ın rızasının olmadığı her işi yapmayı vahyeder. İşte bu yüzden Kur'ân, Nâs ve Felak surelerinde bu kimselerden Allah'a sığınmayı emreder.

Şeytanın vahiyleri kendisini özellikle de din sahasında gösterir. Bütün soygunlar, yalanlar ve zulümler din kulanılarak çok kolay bir şekilde meşru hale getirilebilir. Şeytan bunun farkında olduğundan aldatmak istediği insanlara dinî kavramlar ve dinî kişilikle gelir (Fâtır 35/5-6) Bu yüzden Allah'ın adı ile aldatılmamak için bize din diye anlatılan her şeye çok dikkat etmeliyiz.

Müslümanlar arasında uydurma hadisleri, ahlaksız-müstehcen menkıbeleri, şirke ve huraferiye çağıran asılsız yalanları yayan kitapların şeytanın telkini/vahyi ile yazıldığını düşünüyoruz. Ümmet içerisinde fırkalaş-

mayı, bâtılı ve dinci fanatizmi yayan eserlerin de yine şeytanî öğretiler olduğuna inanıyoruz. Şeytanın istediği şeyleri yayan kitaplar onun vahyi değilse nedir? Şeytan insanlara şirki, Allah'a iftira atmayı ve yalanları din olarak anlatmayı güzel gösterir. Bunu yazılı olarak yapanlar şeytanın çırağı konumundadırlar.

İnsanları Allah'ın diniden alıkoymaya çalışan hakkı bâtıl diye gösterenlerin fikir babası ve ilham kaynağı şeytan olduğuna göre ona tâbi olanların ürettikleri eserler de şeytanın vahyi olmaktadır. Yeryüzünde küfre, şirke, katliama, ırkçılığa, haram yuvalarına çağırانlar aslında şeytanın ağızıyla konuşan onun elçileridir. Şeytanın en sinsi elçileri ise insanları hurafeler, masallar ve Kur'ân-sız bir din algısı ile oyalayan din adamlarıdır. Aslında onlar "din adamı" değil "şeytanın adamı"dırlar.

Allah'a ortak koşmayı emreden hurafeciler yalanlarını elbette ki kitaplaştıracaklardır. Müseylimetül Kez-zap'tan günümüzde İskender Evrenesoğlu'na kadar nebîlik iddia edenlerin çoğu Allah'a attıkları iftiraları yazılı hale getirip utanmadan ahlâksızca vahiy diye gösterebilmişlerdir. Biz onların vahiy almadıklarını söylemiyoruz tersine diyoruz ki "Evet, sizler vahiy aldınız ancak size vahyeden Allah değil şeytandı." Ancak bu tipler Allah'tan vahiy aldıklarını açıkça söylediklerinden bunlarla mücadele etmek ve teşhir etmek kolay olmuştur.

Bir de nebî olduğunu söylemeden vahiy aldığını iddia edenler vardır ki bunlar daha sinsi bir güruhtur, şeytanın da kontrolünden çıkmışlardır. Onlar Allah'ın ayetlerini yok saymaz, reddetmezler ancak kendi yazılarını ve kanaatlerini Allah'ın kelâmı gibi gösterirler. Gerçek şu ki Müslümanların başlarındaki felaketler işte bu sinsi şeytanî çeteninin eseridir. Kendi sözlerini ve yazdıklarını Allah'ın vahyi zannedenler geçmişte Muhyiddin İbni Arabi, Celaleddin Rumi,³ günümüzde de İskender Evrenesoğlu'nun çokça istifade ettiği Said Nursi gibileridir.⁴ Kendisi hakkında Allah'ın vahiy indirdiğini iddia eden Cübbeli Ahmet ise günümüzde Allah ile aldatmanın baş mimaridir.⁵

Burada dikkatlerin çekilmesi gereken bir nokta daha vardır. Allah'a iftira atmayı meslek edinenler hep birbirlerinden delil getirirler. Örneğin İskender Evrenesoğlu kendisinin Allah'ın resulü (!) olduğunu söylerken sırtını tasavvuf geleneğindeki benzeri iddialara dayamıştır:

"... Abdülkadir Geylânî Hz.ne de Allahu Teâlâ "RİSALE-İ GAVSİYE" ismiyle bir kitap yazdırmış. Allah kendisine "GAVSI AZAM" diye hitap ediyor. Ve de Allah'ı gördüğü kesin... Diğer taraftan Abdülkadir Geylânî Hz.ne yazdırılan kitabın da adı "Risale", yani bize yazdırılanın aynı. Ayrıca Bediüzzaman Saidi Nursi Hz. ne Allah tarafından yazdırılan 132 kitaba da Risale-i Nur adını vermiş Allahu Teâlâ. Gene aynı ismi kullanmış. Bilindiği gibi "Risale-i Nur" 'un Arapçası "RİSALET-ÜN NUR" dur. Mevlâna

Celaleddin-i Rumî Hz.ne Mesneviyi Allah'ın yazdırdığı, Mesnevinin takdim yazısında açıkça yer almaktadır..."⁶

Evrenesoğlu'nun kitabının adı Risalet Nurları'dır, Said Nursi'ninki ise Risale-i Nur'dur. Her ikisi de kendisine yazdırıldığını iddia etmektedir. İ. Evrenesoğlu'nun Said Nursi'den esinlendiği ortadadır. "Bana yazdırıldı, beyana izin verilmedi vs." diyenlerin kimlerin değirmenine su taşıdıkları, birbirlerine nasıl dayanak oldukları tekrar tekrar düşünülmelidir. Burada asıl sorulması gereken şudur: "Neden Evrenesoğlu gibileri bana yazdırıldı deyince tekfir ve teşhir ediliyor ama Said Nursi gibileri deyince neden hürmet görüyor?"

"Gerçek Tasavvuf" adıyla Türkçeye çevrilen Avarifu'l Mearif isimli eserinde Sühraverdi şunları söyler:

"Mürîd, mürşidinin, Allahu Teâlâ'nın kendi katına ulaştırmak için önüne açtığı bir kapı olarak görmeli, ilahi huzura oradan girilip çıkılacağına inanmalı, bütün dünyevi ve uhrevi mühim işlerini, dertlerini mürşidine getirmeli, onun hallettiği bütün şeyleri, Kerim olan Allah Teâlâ'ya arz ederek ve O'ndan ilahi bir bilgi destek alarak hallettiğine itikat etmelidir. Mürîd bir derdi için mürşide danıştığı gibi, mürşid de o meselenin hallini Allahu Teâlâ'ya danışır. Mürşid için Allah katında uyku ve uyanıklık halinde açık tutulan özel bir konuşma kapısı vardır. Demek ki; mürşid, mürîdin işlerinde kendi hevasıyla tasarrufta bulunmaz..."⁷

Bu kitabı "Gerçek Tasavvuf" değil de "Tasavvuf Gerçeği" diye tanıtmak daha isabetli olacaktır. İskender Evrenesoğlu ve benzerlerinin dayanakları, aşağılık iftiralarıdır. Allah ile her istediklerinde konuştuklarını söyleyen tasavvufçuların yalancı peygamberleri kınamaya hakları yoktur. Şeyhlerini peygamber gibi gören, her söylediğini vahiy zannedenlerin yalancı peygamberlerden ne farkı var? Şeyhin sözünü Allah'ın sözü gibi görmek şirk değilse şirk nedir? Her canı istediğinde Allah ile konuştuğunu söyleyen bir şeyhin yalancı peygamberden farkı nedir? Allah'a ve elçilerine iftira atmayı marifet zanneden bu gibilerin İslâm âlimi olarak bilinmeleri rezalet ötesi bir durumdur. "Allah ile konuşuyoruz, aracılık ediyoruz, bizim için özel bir kapı

Müslümanların başındadaki felaketler, nebi olduğunu söylemeden vahiy aldığını iddia eden şeytani çetelerin eseridir.

Ahlaksızlığı, şirki ve hurafele-
ri İslâm'mış gibi gösteren bu
zihniyetin akıl hocasının şeytan
olduğu kanaatindeyiz.

var vs..." diyenler olduğu sürece bu ümmetin içinden
daha çok peygamber (!) çıkar.

Lütfen geçmişten günümüze uzanan "yazdırıldı, rüyam-
da gördüm, Allah bana şöyle dedi, Allah Ahmed'i bana
bırakın dedi" vs. iddialarını iyi tefekkür edelim. Allah ile
sürekli konuştuklarını söyleyen bu kimseler uydurduk-
ları masallarla İslâm âlemini hurafe bataklığına çevir-
mişlerdir. Bu tiplerin kendi saltanatlarını, makamlarını
ve çıkarlarını korumak için uydurmayacağı yalan, ata-
mayacağı iftira ve işleyemeyecekleri cinayet yoktur.

Şeytanî Telkinler/Vahiylere Örnekler

Müslümanlara İslâm'ı anlatmak için yazılmış olan ki-
tapların bazıları içinde şirk ve hurafe barındırması-
na rağmen, İslâmî kelime ve kavramları kullandıkları
için, içlerindeki uydurmalar fark edilemez olmuştur.
Bu konuda çoğunlukla Yahudi ve Hristiyanlar suçlanır
ve Müslümanlar üzerlerine alınmazlar. Oysa bizim içi-
mizde de benzeri şeytanî eğilimler mevcuttur ve bunları
görmemek bizi temize çıkarmaz. Özellikle de tasavvuf
geleneğimizde örnekleri sayılamayacak kadar fazladır.
Bazı örnekleri şunlardır:

- Abdulkerim Cili, Allah ile Muhammed (as)'ın
aynı nefsi paylaştıkları için aralarında fark olma-
dığını açıkça savunur.⁸
- İbni Arabi, Firavun'un Müslüman olarak
öldüğünü iddia eder, ayrıca ona göre Allah
kendisine rüyasında şiir okumuştur.⁹
- Celaleddin Rumi'ye göre Allah'ın çocukları var-
dır.¹⁰
- İmam Rabbani'ye göre şeyhin gölgesi Hakkı
zikretmekten daha efdaldır.¹¹
- İmam Şarani'nin Tabakat'ı velileri ilahlaştıran
yüzlerce örnekle dolup taşmaktadır.¹²
- Müzekkin Nufus müellifi müridin şeyhine itaa-

tini anlatırken en ahlaksız örnekleri vermekten
çekinmez.¹³

- Abdulaziz Debbağ'ın kerametlerinin anlatıldığı
El-İbriz isimli kitaptaki ahlaksız hikâyelerin ke-
ramet olarak anlatılması tarikatlardaki ahlakî
çöküntünün nedenini göstermektedir.¹⁴
- Ruhul Furkan isimli tefsirde Allah'ın elçisine
iftira olan kabirdekilerden medet umup onlara
tapınmayı emreden rivayet savunulmaktadır.¹⁵
- Molla Caminin Nefahatul Üns isimli eserinde
şeyhin kendi eşini müridlerine sunması, onlarla
birlikte olması keramet olarak anlatılabilmekte-
dir.¹⁶
- Saadeti Ebediyye isimli kitabın hemen her say-
fasında uydurma rivayetlere, asılsız menkıbelere
rastlayabilirsiniz.

Benzer örnekler Şia'da da mevcuttur İslâm'ın ne ah-
lak ne de Tevhid anlayışı ile bağdaşmayan bu iftiralar
maalesef din diye anlatılabilmektedir. Ahlaksızlığı, şirki
ve hurafeleri İslâm'mış gibi gösteren bu zihniyetin akıl
hocasının şeytan olduğu kanaatindeyiz.¹⁷ Dinimizi bâtıl
inanışlarla kirleten bu kimseler bilerek ya da bilmeye-
rek, isteyerek ya da istemeyerek şeytana hizmet etmek-
tedirler.

Allah, "Şeytanın adımlarını izlemeyin!" demiş ve bizleri
"Onun yolunda gitmeyelim!" diye uyarmıştır. Buna rağ-
men kendilerini Kur'ân ile denetlemeyen, Kur'ân ile ya-
pılan uyarılara kulaklarını tıkayan kişiler kabul etmese-
ler bile şeytanın hizmetkârı durumundadırlar. Şeytanın
vazifesi haramlara ve şirke davettir, özellikle de Allah'ın
adını kullanarak bunu yapar. Öyleyse ölçümüz şudur:
Bir kitap, kişi ya da kurum bizleri kasıtlı olarak şirke ve
harama çağırıyorsa kesinlikle şeytanî bir tuzak ve vahiy
söz konusudur. Allah şeytanın kimlere vahiy getirdiğini
bizlere şöyle açıklar: Şeytanların ise kime ineyeceğini size
haber vereyim mi? Onlar, günaha, iftiraya düşkün olan
herkesin üstüne inerler. (Şuarâ 26/221-222)

Hurafeye, yalana ve bâtıl inanışlara batmış kişiler şey-
tanî telkinlere uyarak kendileri saptıkları gibi başkala-
rını da saptırırlar. Onlar şeytanın maşasıdır. Şeytan,
kendisi müdahale edemediği yerde dostlarını/elçilerini
devreye sokar. Onlara vahiyler indirir, yönlendirmeler-
de bulunur. Allah, şeytanın ancak kendi dostlarını ve
şirk koşanları kandırabileceğini/etkileyebileceğini bize
bildirmiştir. Her bir müşrik, hurafeleri kasıtlı olarak
ayanlar ve her haram düşkünü, şeytanın oyuncağıdır.
(Nahl 16/99-100)

Allah'ın kitabını dikkate almadan, Kur'ân ile kaynak

sorgulaması yapmayan kimseler şeytanın kontrolündedir. Zira şeytan insanları kuruntularla, boş hayallerle aldatacağını açıkça söylemiştir (Nisâ 4/118-119). Kur'ânsız hareket edenlerin konuşmalarının, yazılarının ve eylemlerinin merkezinde şeytanî telkinler yatmaktadır. Şeytan bu kimseleri kendi amaçları uğruna kullanır, kendi atölyesinin işçisi yapar.

Diyanet İşleri Başkanlığı ve Şirkle Mücadele

Bu noktada şu soruyu sormak çok yerinde olacaktır, din hizmetlerini resmî olarak yürüten Diyanet İşleri Başkanlığı şeytanî vahiylerle mücadelenin neresinde? Diyanet 86.101 cami ve 119.743 personele sahip¹⁸ olmasına rağmen nasıl oluyor da hurafeler ve şirk bu kadar yaygın olabiliyor? Bu soruların çok farklı cevapları olmakla birlikte en önemli unsurları şöyle sıralayabiliriz:

- Diyanet'in kabullendiği din anlayışı temellerini Kur'ân'dan değil maalesef geleneksel dinî kültürden almaktadır.
- Şirk ve hurafe inanışlara aslında bilinmekle birlikte toplumdan tepki çeker endişesi ile göz yumulmaktadır.
- Diyanet'in basın yayım organlarının hurafe ve şirk inanışlara karşı duyarsız olduğu da bir ger-

çektir.

- Bâtıl inanışlara çizgileri belli kesin-net tavır alınmamakta, Kur'ân ilkelerinden ziyade kişisel kanaat niteliğinde açıklamalarla yetinilmektedir.

Daha arttırabileceğimiz pek çok nedenden ötürü Diyanet, şirkle mücadele konusunda kendisinden beklenen gayretin gerisinde kalmıştır. Hurafeler, bâtıl itikatlar camilerde, TV'lerde halkımızı zehirlerken Diyanet'in bu duruma sessiz kaldığı ya da gerekli tepkiyi vermediğine şahitlik ediyoruz. Bizzat Diyanet'in yayım organlarında ve Diyanet İşleri Başkan'ımızın katılımları ile bâtıl inanışların onaylandığını üzülmeye başlıyoruz. Bu durumun örneği olmakla birlikte kendisine Allah'tan vahiy geldiğini iddia eden ve kitabı Mesnevi'yi Kur'ân ile eşdeğer kabul eden Celaleddin Rumi'nin Vuslat yıldönümlerine katılmalarını örnek verebiliriz.¹⁹

Yine Diyanet, demirbaş defterine kaydolunmak üzere Risale-i Nur'un basımı biten kısımlarını il müftülüklerine yolladı.²⁰ Artık hutbelerde Allah'ın sözlerini değil de Said Nursi'nin yazdıklarını duyarsak şaşırmayalım. Müftülüklere Risale-i Nur dağıtan Diyanet acaba içindeki şirk sözlerinden de bahsetti mi? Hz. Ali'yi peygamber yapan Said Nursi'nin hurafelerini de anlattı mı?

Oysa Diyanet'in yapması gereken insanların maneviyatlarını zehirleyen bu kişilerin tahribatını halkımıza anlatmak ve Allah'ın kitabına davet etmek olmalıdır. Diyanet gerçekten görevini tam olarak yapıyorsa kabir azabına dayanıklı kefeni icat edecek kadar teknolojiye ilerleyenler nereden türedi? Neden bu kimseler ya da bu hurafeler hakkında hutbe verilmiyor? Örneğin rabitanın hurafe olduğu, gavs, kutup gibi kavramların içeriğinin şirk olduğu, Allah'ın ete kemiğe bürünüp falan olmadığını neden hutbelerinde anlatmıyor? Yoksa Diyanet Allah'ın değil de tarikatların emrine mi girdi? Diyanet şirkle mücadele etmeyecekse şirk koşmayanlarla mı mücadele edecek? Diyanet susacaksa televizyonların, radyoların ve gazetelerin masal ve menkıbelerle halkımızı zehirlemesine kim dur diyecek? Şundan emin olalım ki zalimler mazlumların sessizliğinden cesaret aldıkları gibi, hurafeciler de ilim ehlinin sessizliğinden kendilerine cesaret bulurlar.

Ülke yöneticilerimiz de farkında olmayarak maalesef aynı yanlış sürdürmektedirler. Kur'ân ölçülerine göre bakıldığında hayatları şirk ve hurafe ile geçmiş olan kimselerin anma programlarına katılmaları üzücü bir durumdur. Diyanet'i şirkle mücadelede duyarlı olma ve ülkemizi yönetenleri de "paralel din"e karşı daha ciddi bir şekilde uyarmaya davet ediyoruz. Dünyamızı ve ahiretimizi mahveden masalların, hikâyelerin ve uydurmaların din diye anlatıldığı medyamıza karşı, Diyanetin ve ülkemizi yönetenlerin sessiz kalmaları ağır bir ve-

Şeytan, doğrudan insanların karşısına çıkamayacağından dost edindiği kimseleri kendisine elçi yapar

baldir. Ülkemizin devlet kanalı ya da özel kanallarında İslâm adına şeytanın vahiylerinin paylaşılması Diyanet'in, ülkemizi idare edenlerin ve ilgili basın yayın kuruluşlarının yöneticilerinin ahirette işini zorlaştıracaktır.

Sonuç Olarak...

Kur'ân, Allah'ın vahyinden anlattığı gibi şeytanın vahyinden de anlatmıştır, bunu dikkate almak zorundayız. Şeytan Allah'ın huzurundan kovulma nedeni olarak insanı görmektedir. Âdem'in soyundan intikam alma hırsıyla yanıp tutuşan şeytan, doğrudan insanların karşısına çıkamayacağından dost edindiği kimseleri kendisine elçi yapar ve onlar aracılığı ile başkalarını Allah'ın yolundan çıkarır. Şu gerçeği de açıkça beyan etmeliyiz ki şeytana en fazla hizmet eden, onu en çok memnun eden elçileri din adamları içinden çıkar, dinî semboller ve karakterle bize yaklaşır.

Nübüvvet kapısı kapalı olmasına rağmen bazıları sürekli olarak bu kapıyı aşındırmaya çalışmışlar, o silsilenin bir parçası olarak görünmek istemişlerdir. Bu kişiler Allah'tan değil şeytandan vahiy alan, onun işbirlikçileri, ordusunun askerleridir. Bütün kâfirler Müslümanların üzerinden ellerini çekse bile içimizdeki uydurmacılardan, şeytanın vahiylerinden kurtulmadığımız sürece

İslâm âlemi için aydınlık günler uzakta görünüyor.

Şeytan kardeşlerine/elçilerine vahyederken ve İslâm âlemi şeytanî telkinlerin istilasına uğrarken bunlara karşı tavır koymayan ve İslâm'ın asıl kaynağı olan Kur'ân'dan öğrenmeyen Müslümanlar da hiç masum değildir. Allah'ın vahyine değil de şeytanın vahyine tâbi olanlar sonuçlarına katlanmak zorundadırlar. Şeytanın vahyine karşı Allah'ın vahyinin yanında yer almayan Müslümanların önemli kesimi sefalet bataklığında çırpınmaktadır.

Şeytan vahiylerinde şirke, hurafeye ve Allah hakkında yalanlar uydurmaya davet eder. Öyleyse her bir eseri ve müellifini Kur'ân'ın denetimine arz etmeliyiz. Şunu da ifade edelim ki, şeytanî öğretiler ve telkinler halkımızın en fazla kıymet verdiği eserlerin içine dahi sızmayı başarmıştır. Maksudumuz birilerini yıpratmak değil Kur'ânsız din anlayışının nasıl oluştuğu ve bizi nerelere sürüklediğine dikkat çekmektir.

Ülke yöneticilerine ve Diyanet İşleri Başkanlığına bu konuda çok iş düşmektedir. Bâtıl inançlara davet eden kişi ve kurumları tanıtip verdikleri zararı çeşitli etkinliklerle duyurmalıdır. Devletin basım yayın organlarının bu gibi kimselerin güdümünde olmaları halkımızın geleceğimizi tehdit ettiği gibi halkımızın mânevî hayatını da harap etmektedir. Bununla birlikte şu soruyu ısrarla sormalıyız: Gayr-i Müslimleri davet ettiğimiz Kur'ân'a biz ne kadar uymaktayız? Kendi içimizdeki şeytanî fısıldamaların ne kadar farkındayız? Şeytanın ve kardeşlerinin Müslümanlar içinde yaptığı tahribatı ve din anlayışımızı nasıl bozduğunu net olarak görebiliyor muyuz?

Notlar

1. Evliya veli kelimesinin çoğuludur, veli olmak iyi ya da kötü bir şey değildir, kimin velisi/evliyası olduğunuza göre durumunuz değişir. Kur'ân'da evliya olan ve olmayan Müslüman ayrımı yoktur. Her Müslüman imanı, bilgisi, takvası ve işlediği salih ameline göre Allah'ın velisidir, O'na yakınlığı vardır. Allah'ın kitabına göre değil de hurafe ve şirk yayan kitaplara göre yaşamaya çalışan kimseler Allah'ın değil şeytanın evliyası olmuşlardır.

Bunlardan Allah'a sığınmak gerekir. Bkz: Hüseyin Ece, Üç Evliya, İbni Teymiyye, Rahmanın Dostları ile Şeytanın Dostları Arasındaki Fark.

2. İblis özel isim şeytan ise cins isimdir. En büyük şeytan İblis'tir, İblis'in izinden giden onun gibi Allah'a başkaldıranların ortak adı ise şeytandır.

3. Mesnevi ve Fususu'l Hikem'in ön sözlerine bakınız.
4. Said Nursî, Şualar, On Birinci Şua, Onbirinci Meselenin haşiyesinin bir lahikasıdır, a.g.e, c. I, s. 985.
5. Kasr-ı Arifan Dergisi, Sayı: 55, Nisan, 2012.
6. İmam İskender Ali Mihr, Risalet Nurları, c: 1, s:5

7. Şihabüddin Sühreverdi, Avarifu'l Mearif, Tercüme: Dilaver Selvi, (Gerçek Tasavvuf), s: 122-123.
8. Abdülkerim Cili, İnsan-ı Kamil, Tercüme: Seyyid Hüseyin Fevzi Paşa, s:200.
9. Muhyiddin İbni Arabi, Fususu'l Hikem, Tercüme: Ekrem Demirli, s: 231.
10. Celaleddin Rumi, Mesnevi, Tercüme: Adnan Karaismailoğlu, Yeni Şafak Kültür Hizmeti, c: 1, s: 289.
11. İmam Rabbani, Mektubat, 187. Mektup.
12. İmam Şarani, Tabakat'ul Kübra
13. Eşrefoğlu Rumi, Müzekkin Nufus, Tercüme: Harun Ünal, s: 437.
14. Abdulaziz Debbağ, El-İbriz, Tercüme: Celal Yıldırım, s: 41-42, 76, 78-82, 91-93
15. Mahmut Ustaosmanoğlu Başkanlığında Bir Heyet, Ruh'u'l-Furkan Tefsiri, İstanbul 1992, 2. Cilt, s: 82.
16. Molla Cami, Nefahatül Üns, Bedir Yayınevi (1971), Tercüme: Kamil Candoğan ve Sefer Malak, s: 42.
17. Burada aktardıklarımızla bazı yazarların hiçbir ilgisi olmayabilir bunun farkındayız. İlgili eserleri basanlar hiç tenkit etmeden, Kur'an'a aykırılığı dile getirmeden ve yapacağı tahribatı dikkate almadan hala raflarında tutmalarını ve tavsiye etmelerini eleştiriyoruz. Şirk yayılıyorsa kesinlikle karşısında durmalıyız. Kimin adının kullanıldığı çok önemli değildir zira Hz. İsa'yı temize çıkaran Kur'an, onu ilahlaştıranları şiddetle eleştirir.
18. <http://www.diyabet.gov.tr/tr/kategori/istatistikler/136>
19. <http://www.diyabet.tv/mevlana-nin-741-vuslat-yildonumu/>
20. http://www.yeniasya.com.tr/gundem/diyabet-muftuluklere-demirbas-olarak-risale-i-nur-gonderecek_386145